

Hồi thứ 62

Hồ Phi lên đài đoạt chương môn

Bỗng nghe người trên đài hô :

- Vị nào võ công cao nhất sẽ nắm quyền chương môn . Câu này các vị đều nghe rõ cả . Vậy xin các vị sư bá sư thúc , sư huynh sư đệ , sư tử sư muội lần lượt lên đài phô trương tuyệt nghệ .

Tiếng hô vừa dứt , trước mắt mọi người bỗng sáng lòa . Một thiếu phụ mặc áo màu hồng lợt nhảy lên đài nói

- Đệ tử là Cao Vân ở phe chữ Hành xin các vị tiền bối sư bá sư huynh cho lãnh giáo .

Mọi người thấy thiếu phụ thi triển khinh công tư thế ngoạn mục , tà áo phất phới , tướng mạo xinh tươi đều nổi tiếng reo hò âm ỹ .

Dưới đài liền có một thiếu niên nhảy lên đài nói :

- Đệ tử là Trương Phục Long ở chi chữ Nghệ xin Cao sư tử chỉ giáo .

Cao Vân đáp :

- Trương sư huynh bất tất phải khách khí .

Mụ co chân phải , ruỗi chân trái về phải trước . Tay mặt thành chương , tay trái thành móc câu . Chính là chiêu Xuất Thế Khóa Hổ Tây Nhạc Truyền lúc khởi đầu trong Hoa Quyền .

Trương Phục Long đáp lại bằng chiêu Thương Dương Đăng Chì Cước Độc Quyền .

Hai người đều thi triển quyền chiêu của bản môn khai diễn cuộc tỷ đấu . Sau hơn hai chục chiêu , Cao Vân sử chiêu Hồi Đầu Vọng Nguyệt Phụng Triển Xí nhảy xổ lại phóng chương đánh hất Trương Phục Long xuống đài .

Dưới đài lại một đại hán nhảy lên nói mấy câu khách khí rồi cùng Cao Vân động thủ .

Lần này Cao Vân xảy chân bị tráng hán đẩy ngã lăn đi .

Trên hí đài kẻ lên người xuống tiếp tục tỷ đấu hoài , không hiểu còn mất bao nhiêu thì giờ nữa mới lựa chọn được chương môn .

Trình Linh Tố ngó lại Hồ Phi thấy chàng vẫn chú ý theo dõi cuộc tỷ đấu trên đài . Cô nghĩ bụng :

- Quyền cước hai người này tuy mãnh liệt nhưng chưa phải hạng cao minh mà sao đại ca lại chú ý đến thế ?

Cô khẽ nói :

- Đại ca ! Mất nửa giờ rồi , cần phải nghĩ ngay biện pháp nào mới được . Nếu không mau chóng dùng cách châm cứu thì không kịp đâu .

Hồ Phi ừ hử một tiếng , mắt vẫn chăm chú nhìn lên đài không chớp .

Chẳng mấy chốc một người thua nhảy xuống , người khác lại vọt lên đấu với kẻ thắng .

Tuy đây là cuộc đấu giữa đồng môn nhưng hai người động thủ dĩ nhiên là môn đồ hai chi phái khác nhau thì dù không đến nỗi kẻ sống người chết cũng phải trở tài nghệ tốt độ vì cuộc thắng bại quan hệ đến sự vinh nhục cho chi phái .

Xem chừng những tay cao thủ chân chính không chịu lên đài .

Những người trước mắt chưa chắc đã tranh nổi chức chưởng môn .

Nguyên năm chi phái Hoa Quyền Môn trước nay vẫn mình tranh ám đấu , bây giờ gặp cơ hội , họ giải quyết những điều xích mích đã qua ở ngay trên đài nên cuộc tỷ đấu thực sự náo nhiệt .

Trình Linh Tố thấy Hồ Phi dường như coi đến ngay người ra , cô tự nhủ :

- Đại ca bản tính hiếu võ . Y mãi coi cuộc tỷ thí thành ra quên hết .

Cô khẽ dầy lưng chừng nói nhỏ :

- Tinh thể trước mắt rất cấp bách . Chúng ta hãy ra khỏi nơi đây rồi sẽ tính . Những người này toàn là hảo hán võ lâm , nghĩa khí giang hồ , chắc họ không thèm đi báo quan nha .

Hồ Phi lắc đầu khẽ đáp :

- Chuyện khác thì còn bỏ qua được nhưng đây là việc Phúc đại soái khi nào họ chẳng báo cáo để lập công .

Trình Linh Tố nói :

- Nếu chúng ta không mạo hiểm một phen để cứu Mã cô nương chân chờ cho đến lúc trời sáng tất cũng bị người phát giác .

Thanh âm cô tỏ ra rất bồn chồn . Cô vốn là người bình tĩnh , nếu chẳng việc cấp bách tất cô không thúc giục .

Hồ Phi lại ừ một tiếng mà mắt vẫn theo dõi cuộc tỷ võ trên đài không chớp .

Trình Linh Tố buông tiếng thở dài khẽ nói :

- Rồi đây mà không cứu được Mã cô nương thì đại ca đừng trách tiểu muội .

Hồ Phi đáp :

- Được rồi , nếu không coi hết thì mình phải mạo hiểm tỷ thí một phen .

Trình Linh Tố ngơ ngác hỏi :

- Đại ca bảo sao ?

Hồ Phi đáp :

- Tiểu huynh lên đoạt chức chưởng môn Tây Nhạc Hoa Quyền Môn . Nếu lòng trời phù hộ cho mình thành công thì bọn họ nhất định phải nghe hiệu lệnh .

Trình Linh Tố cả mừng , lắc tay chàng mấy cái nói :

- Đại ca ! Những người này địch nổi đại ca thế nào được . Nhất định thành công rồi ! Nhất định thành công rồi !

Hồ Phi đáp :

- Cái khó là ở chỗ ta phải dùng quyền pháp của họ . Trong lúc nhất thời không thể nhớ được đầy đủ . Đối phó hạng tầm thường thì chẳng khó gì nhưng lát nữa những tay cao thủ lên đài , sử mấy món quyền pháp tầm thường kia nhất định không được và mình tất phải thòi đuôi . Nếu bọn họ biết mình không phải đệ tử bản môn thì dù có thắng họ cũng không chịu suy tôn làm chưởng môn .

Chàng nói tới đây bỗng nhớ đến Viên Tử Y . Dường như võ công các phái nàng đều tinh thông . Nếu nàng ra mặt thì bên mình nắm vững phần thắng hơn nhiều .

Bỗng nghe một tiếng " úi chao " , một người bị hất xuống đài .

Tiếp theo có người dưới đài cất tiếng thóa mạ :

- Con mẹ nó ! Sao lại hạ thủ nặng thế ?

Người khác cãi lại :

- Đã động thủ thì còn kể gì nặng với nhẹ . Người có giỏi thì lên tỳ đấu đi !

Người kia sảng giọng :

- Được rồi ! Bọn ta sẽ lên tỳ thí .

Người khác lảm nhảm :

- Ta không phải là đối thủ với chưởng môn hậu bổ mười tám đời nhà họ , chẳng dám qua chiêu với " lão nhân gia " .

Hồ Phi đứng lên nói :

- Lúc nữa tiểu huynh không tranh được chức chưởng môn thì nhị muội chiếu cố cho Mã cô nương . Chúng ta được tới đâu hay đó .

Trình Linh Tố " ô " một tiếng , mỉm cười nói :

- Người ta làm tổng chưởng môn mười ba nhà chẳng lẽ đại ca không làm nổi chưởng môn một nhà .

Cô nói câu này rồi lại hối hận tự hỏi :

- Sao ta cứ nghĩ đến Viên cô nương hoài lại còn nhắc nhở Hồ đại ca khiến chàng cũng không quên y ?

Bỗng thấy Hồ Phi ngang nhiên ra khỏi hòn núi giả . Cô nhìn bóng sau lưng chàng lảm bảm :

- Dù ta không nhắc nhở , chẳng lẽ lại quên y ?

Hồ Phi rảo bước đến trước đài bỗng thấy một người tranh tiên vọt lên trước . Chính là đại hán vừa cãi nhau với người khác .

Chàng nóng ruột lảm bảm ;

- Chờ hai người này phân thắng bại lại mất một lúc . Minh chân chờ khắc nào là khiến Mã cô nương thêm nguy hiểm khắc đấy .

Chàng vọt vọt lên theo nắm lấy lưng đại hán nói :

- Sư huynh hãy khoan . Để tiểu đệ đánh trước một keo .

Hồ Phi thi triển môn Cầm Nã Thủ gia truyền của chàng . Ngón tay cái bám vào huyết Xúc Tiết là đốt thứ chín ở xương sống đại hán . Ngón tay út thọc vào đốt thứ tám là huyết Thân Đào .

Đại hán tuy dũng mãnh nhưng còn cử động làm sao được ?

Hồ Phi thừa cơ nhảy lên đứng ở trước đài tiện tay liệng đại hán xuống để hấn ngồi yên vào cái ghế trống .

Hồ Phi phô trương võ công thượng thừa một cách đột ngột khiến mọi người dưới đài đều kinh dị , đến nửa số người đứng lên để ngó chàng .

Hồ Phi che mặt bằng khăn vải vàng , không ai hiểu người đã già hay còn trẻ . Có điều sau lưng chàng buông rú bím tóc đen láy thì hiển nhiên chưa nhiều tuổi . Tuổi nhỏ mà võ công thần diệu như vậy khiến những tay cao thủ biết nhiều hiểu rộng lại càng kinh dị .

Hồ Phi nhìn người trên đài chấp tay nói :

- Tại hạ là Trình Linh Hồ , đệ tử chi phái chữ Thiên xin sư huynh chỉ giáo .

Trình Linh Tố ngồi ở sát sau hòn núi giả nghe rõ chàng tự xưng là Trình Linh Hồ không khỏi mỉm cười nhưng lập tức cô lại chua chát trong lòng nghĩ bụng :

- Giả tử chàng là anh ruột ta thì đỡ được bao nhiêu nỗi phiền não .

Hán tử trên đài thấy thanh thế Hồ Phi đã khiếp đảm rồi . Gã kính cẩn đáp lễ nói :

- Tiểu đệ học nghệ chưa tinh xin Trình sư huynh nhẹ đòn cho .

Hồ Phi đáp :

- Không dám ! Không dám !

Muốn tranh thủ thời gian chàng không khách sáo nữa , co chân phải ruỗi chân trái . Tay mặt thành chưởng , tay trái thành móc câu . Chính là chiêu Xuất Thế Khoá Hổ Tây Nhạc Truyền trong Hoa Quyền lúc khai diễn .

Người kia xoay mình co gối ruỗi tay đáp lại bằng chiêu Bạch Viên Thâu Đào Bái Thiên Đình . Chiêu này thủ nhiều mà công ít tỏ vẻ tự vệ .

Hồ Phi tiến bước phóng chiêu Ngô Vương Thí Kiếm Phách Ngọc Bác .

Người kia vẫn không dám đón tiếp liền ra chiêu Triệt Thân Đào Bộ Nhất Lự Yên .

Hồ Phi không muốn mất nhiều thì giờ liền sử chiêu Tà Thân Lạn Môn Sáp Thiết Soan . Tay trái nắm thành quyền vươn ra cẳng xuống . Tiếp theo hữu quyền lại đánh ra .

Người kia thấy quyền thế trầm trọng đưa tay chống đỡ . Hồ Phi thu phóng nội lực nhẹ nhàng đẩy gã xuống đài .

Bỗng nghe dưới đài có người gầm lên một tiếng . Chính là đại hán vừa bị Hồ Phi liệng xuống để tranh tiên nhảy lên . Gã quát :

- Tổ bà nó ! Người là cái thá gì !

Hồ Phỉ sấn lại sử chiêu Kim Bằng Triển Xí Đình Trung Thiếp . Hai cánh tay tuý giờ ngang khiến đại hán không nhảy lên đài được , gã bị tỷ lực của Hồ Phỉ đẩy xuống . Lần này Hồ Phỉ giận gã ăn nói vô lễ , vận động ba phần kinh lực . Bỗng nghe đến rắc một tiếng . Đại hán dè lên hai cái ghế trước đài làm cho gã nát .

Chàng đả bại luôn hai người khiến quần hùng phía dưới đài tới tấp chụm đầu ghé vai xì xầm hỏi bọn đệ tử phái chữ Thiên xem người này là ai nhưng đệ tử chi phái này cũng không biết .

Một vị tiên bối sư thúc phe chữ Nghệ lên tiếng :

- Người này chưa thuần thục võ công về bản môn . Hiển nhiên y đã học nghệ từ trước rồi mới nhập môn . Chắc là đồ đệ mới thu nạp của Cơ lão tam.

Một lão già phe chữ Thành đáp :

- Thế thì Cơ lão tam có chỗ không phải rồi . Lão phái môn đồ đã học nghệ từ trước đến tranh đoạt chức chương môn há chẳng là phản lại võ công trong môn phái ?

Nguyên trong năm chi phái thì võ công Cơ lão phe chữ Thiên là đệ nhất ở Tây Nhạc Hoa Quyền Môn nhưng hai chân lão bị tê bại từ mười năm trước . Bây giờ tuy lão không xuất mã được mà uy danh rất lớn . Sư huynh đệ đồng môn nhắc tới ba chữ " Cơ lão tam " đều có lòng úy kỵ .

Mọi người thấy Hồ Phỉ võ công cao thâm mà con con trai Cơ lão tam là Cơ Hiểu Phong thuỷ chung không lộ diện đều tưởng chàng là môn đồ của lão . Họ có biết đâu Cơ Hiểu Phong đã bị Hồ Phỉ điểm huyết đang nằm sóng sượt sau hòn núi giả không nhúc nhích được .

Bản lãnh Cơ lão tam rất cao cường , lão không khỏi có tính kiêu ngạo , chẳng coi bạn đồng môn vào đâu . Sau khi hai chân tê bại , lão đóng cửa không tiếp ai , đem hết võ công truyền thụ cho con .

Chuyến này năm chi phái quần tụ ở Bắc Kinh căn cứ vào võ công để quyết định trao chức chương môn . Cơ Hiểu Phong lập chí lấy cho bằng được chức chương môn này . Võ công gã đã học được đến chín thành của phụ thân nhưng về tư cách kém bề quang minh lỗi lạc . Hấn lén lút sau hòn núi giả để nhìn rõ hư thực của mọi tay đối thủ , định sau cùng sẽ vọt ra đánh một đòn là trúng ngay . Không ngờ ma đũa đưa đũa lối quỷ đưa đường gã bị Hồ Phỉ kiềm chế không nhúc nhích được . Nhưng vụ Hồ Phỉ lên tranh đoạt chức chương môn gã đều nghe thấy rõ ràng .

Cơ Hiểu Phong cho rằng đây là âm mưu của chi phái khác , ngấm ngấm mai phục cao thủ để hãm hại mình nên gã càng nghĩ càng tức giận . Vừa rồi gã đã cùng Hồ Phỉ chiết giải mấy chiêu liền bị chàng điểm trúng huyết Cưu Vỹ khiến cho gã không còn cơ hội thi triển võ công và kế hoạch của phụ thân gã trôi theo dòng nước .

Trong lòng tức giận đến cực điểm , Cơ hiểu Phong chỉ muốn nhảy lên đài quyết một trận sống mái với Hồ Phỉ . Bây giờ gã thấy chàng lên đài rồi , đả

bại hết mọi cao thủ các chi phái . Gã tưởng chừng ngoài gã ra không còn ai kiềm chế được chàng nên gã hết sức vận khí xung phá huyết đạo mong chân tay trở lại tự do mau chóng .

Nhưng Hồ Phi điểm huyết gã bằng tuyệt kỹ độc đáo tổ truyền khác hẳn những điều sở học của gã . Gã bình tâm tĩnh trí ngâm vận nội lực cũng chẳng thể tự giải khai được , huống chi lúc này gã lại tức giận như người phát điên ?

Sau khi miễn cưỡng vận tụ nội lực , đột nhiên chân khí đi vào đường rẽ , gã lập tức ngất xỉu .

Nên biết Cơ lão tam luyện công cũng vì nóng lòng cầu tiến vượt mức mà bị tẩu hỏa nhập ma , hai chân tê bại . Bây giờ Cơ Hiểu Phong lại bước vào vết xe đổ của phụ thân , cơn nguy hiểm còn hơn thế nữa .

Trình Linh Tố để hết tinh thần theo dõi cuộc thi triển trên đài giữa Hồ Phi cùng người khác . Cô thấy những chiêu thức của chàng quả nhiên toàn là Tây Nhạc Hoa Quyền vừa mới học được , trong lòng không khỏi khen thầm :

- Võ học của đại ca dường như là bậc thiên tài nên những chiêu thức Tây Nhạc Hoa Quyền phức tạp là thế cũng chỉ coi trong khoảng khắc đã học được rồi .

Giữa lúc ấy bỗng nghe đại hán bên cạnh khẽ rú lên một tiếng , thanh âm ra chiều khác lạ . Cô quay đầu lại thấy hai mắt gã nhắm nghiền , lưỡi thè ra ngoài miệng bị răng cắn đến chảy máu tươi . Toàn thân gã run bần bật như người mắc chứng động kinh .

Trình Linh Tố thông hiểu y lý , biết gã rúng vận nội lực miễn cưỡng xung phá huyết đạo đến nỗi chân khí đi vào đường rẽ . Nếu không cứu trị ngay là tâm thần hoảng loạn , phát điên phát khùng , nhẹ cũng thành tàn phế , mất hết võ công . Cô tự nhủ :

- Giữa bọn mình với gã bốn không thù oán thì tại sao lại làm hại đời gã ?

Cô liền lấy kim chân ra chích vào bốn đại huyết Liêm Toàn , Thiên Đột , Kỳ Môn , Đại Hoàn trong người Cơ Hiểu Phong . Sau một lúc Cơ Hiểu Phong dần dần hồi tỉnh , thấy Trình Linh Tố đang cứu trị cho mình liền nói khẽ :

- Đa tạ cô nương !

Trình Linh Tố đưa tay ra hiệu cho gã đừng lên tiếng .

Bỗng nghe Hồ Phi ở trên đài đồng dục hô :

- Ngồi chưởng môn cần quyết định mau chóng , nếu cứ đấu kiểu này thì biết bao giờ cho kết thúc ? Thừa các vị sư bá sư thúc , sư huynh sư đệ ! Các vị muốn chỉ giáo thì mời cả ba , bốn vị lên đài cũng một lúc . Đệ tử có thất bại cũng không dám oán trách .

Mọi người nghe nói đều cho là gã tiểu tử này ngông cuồng . Nếu lấy một chọi một thì không ai dám nhảy lên , bây giờ họ đều nhao nhao muốn liên thủ hợp lực tử đấu .

Thực ra chiêu số của Hồ Phi rất hạn chế nếu còn đấu nữa thì tất bị bại lộ . Bằng nhiều người hợp thủ quần công đánh loạn xà ngầu thì người ngoài khó

lòng nhận ra được . Hơn nữa cuộc xa luân chiến tiếp diễn , nội lực chàng sẽ hao dần cho đến chết . Mặt khác việc cứu Mã Xuân Hoa lại khẩn cấp nên chàng phải nghĩ tới cách tốc chiến tốc thắng .

Hồ Phi huy động chưởng lực chớp mắt đã đánh mấy người té xuống .

Trong năm phái ở Tây Nhạc Hoa Quyền Môn đệ tử phái chữ Thiên đều là chúng vâng lệnh Cơ chi trưởng tới đây nên không ai lên đài giao thủ . Còn bốn chi phái kia , những tay hảo thủ trẻ tuổi đã bị loại hết . Chỉ một số ít cao thủ tự lượng không nắm được phần thắng , lại muốn giữ toàn thanh danh mấy chục năm không chịu lên đài khiêu chiến .

Trình Linh Tố thấy chàng đả bại quần hùng không khỏi mừng thầm nghĩ bụng :

- Xem chừng chức chưởng môn chắc lọt vào tay đại ca rồi .

Bồng thấy lão họ Thái khoác áo choàng màu đen đứng lên nói :

- Trình sư huynh ! Bản lãnh của sư huynh rất cao cường khiến cho ai nấy đều khâm phục nhưng lão hủ xem ta thì quyền chiêu của sư huynh tựa hồ giống môn mà thực ra không phải . Vụ này không biết tính sao ?

Hồ Phi run lên nghĩ thầm :

- Nhân quang của lão này quả là ghê gớm . Tuy ta sử quyền chiêu Tây Nhạc Hoa Quyền hất người té xuống nhưng thực ra nhờ ở tâm pháp Hồ Gia Quyền .

Nên biết Tây Nhạc Hoa Quyền Môn nổi danh thiên hạ về võ công ngoại môn thì chỗ tinh diệu bên trong đâu có thể Hồ Phi chỉ coi một lúc mà hiểu được ? Huống chi chàng chưa được nhìn những tay cao thủ phái này ra chiêu , dĩ nhiên chỉ học được bên ngoài .

Chàng đành liềm miễn cưỡng đáp :

- Hoa Quyền Tứ Thập Bát , Nghệ Thành Hành Thiên Hạ . Nếu không phải mỗi người hiểu một khác thì sao bản môn lại chia thành năm chi phái ? Võ học nguyên không nhất định . Chi phái chữ Thiên của đệ tử hiểu về quyền lý có chỗ khác người là chuyện rất đúng .

Chàng chắc được bọn đệ tử ở chi chữ Thiên ủng hộ mình không đến nỗi bị cô lập nên nói vậy .

Quả nhiên bọn đệ tử phe chữ Thiên nghe chàng đề cao bản phái trong lòng rất khoan khoái .

Lão họ Thái Lắc đầu hỏi Hồ Phi :

- Trình sư huynh ! Sư huynh có phải là môn hạ của Cơ lão tam không hay sau khi đã mang tuyệt nghệ mới vào đầu sư ? Lão hủ mắt kém coi công phu của sư huynh mười phần có đến chín không phải bản môn .

Hồ Phi đáp :

- Thái sư bá noi vậy có điều không đúng . Nếu bản môn muốn tranh phong hơn kém với những phái lớn như Thiếu Lâm . Võ đương , Thái Cực , Bát Quái

trong cuộc đại hội chưởng môn khắp thiên hạ thì cần phải thông hiểu hồ canh tân . Nếu Thái sư bá cho là đệ tử không đáng xin mời sư bá chỉ điểm .

Lão già họ Thái ngân ngữ đáp :

- Bản môn có lão đệ là nhân vật tài kiệt xuất làm rạng rỡ tông môn . Lão hủ vui mừng còn không được khi nào lại có chuyện nghị dị ? Nhưng trong lòng có chỗ hoài nghi chẳng thể không nói ra . Bây giờ làm thế này quách . Xin Trình lão đệ biểu diễn một đường công phi cơ bản về Hoa Quyền Môn để mười mấy vị lão huynh đệ mắt sáng như đuốc coi xem có phải hay không sẽ rõ . Nếu lão đệ tinh thông võ công bản môn , lão hủ là người thứ nhất reo mừng ủng hộ lão đệ .

Quả nhiên gừng càng già càng cay . Hồ Phỉ cùng người động thủ còn có thể mập mờ thi triển võ công của mình bằng những chiêu tương tự như Hoa Quyền Môn nhưng bảo chàng biểu diễn quyền pháp để phân rõ chân giả thì chàng không thể làm được . Tuy chàng là người mưu cơ mà lúc này cũng chẳng biết đáp thế nào .

Hồ Phỉ đang tìm lời khước từ bỗng nghe phía sau hòn giả núi có người lên tiếng :

- Thái sư bá ! Tại sao sư bá chuyên làm khó dễ phe chữ Thiên của bọn tiểu diệt ? Trình sư huynh đây là đệ tử thân ái nhất của gia phụ . Y vào tới cửa đã mười sáu năm , chẳng lẽ lại không luyện hết được đường Hoa Quyền ?

Quần hào ngừng đầu nhìn ra thấy một người rảo bước đi tới trước đài . Chính là Cơ Hiểu Phong , một tay đệ tử nổi tiếng nhất ở chi phái chữ Thiên . Những việc lớn nhỏ trong chi phái này thường do gã đại diện phụ thân để giải quyết và được coi như người chi trưởng nên ai ai cũng nhận ra y .

Cơ Hiểu Phong nhảy lên đài chấp tay nói :

- Gia phụ đóng cửa ản cư đem võ công bản thân truyền thụ hết cho Trình sư ca trong mười sáu năm là để có ngày nay . Trình sư ca đây bản lĩnh hơn đệ tử gấp mười lần . Các vị bá thúc đều thấy rõ , há phí chuyện hoang đường ?

Mọi người nghe gã nói vậy không hoài nghi gì nữa . Ai cũng biết Cơ lão tam bản tính quái dị , hiếu thắng . Lão lén lút điều giáo một tên đồ đệ thành tài rồi đột nhiên cho gã thi thố trước mặt mọi người . Hành động này hợp với tính chất của lão . Hơn nữa Cơ Hiểu Phong vốn là tay kiêu hùng mà cũng tâm phục Hồ Phỉ thì không thể giả trá được .

Lão họ Thái toan hỏi nữa thì Cơ Hiểu Phong đã nói ngay :

- Thái sư bá muốn khảo nghiệm võ công của phe chữ Thiên thì đệ tử xin thay mặt Trình sư ca đi một đường quyền để sư bá dạy bảo cho .

Gã không đợi cho lão Thái trả lời đã đứng chum chân lại biểu diễn những chiêu Hiểu Tinh Đương Đầu Tứ Tẩu Quyền , tiếp theo đến những chiêu Xuất Thế Khóa Hồ Tây Nhạc Truyền , Kim Bằng Triển Xí Đinh Trung Thiếp , Vi Đà Hiến Bảo Tại Hung Tiền , Bả Tý Lạn Môn Hoàng Thiết Soạn , Khôn Quý

Ngưỡng Đầu Đẩu Liên Tục Lau . Tay gã nắm lại thành quyền , xòe ra thành chưởng , khoằm khoằm thành móc câu hoán chuyển biến hóa theo những thế : Xung , Thôi , Thiết , Phách , Khiêu , Đinh , Gia , Xanh , Liên , Xuyên , Giao mười hai thủ pháp .

Chân y bước thành Cung Tiến Bộ , Mã bộ , Hư bộ , Phốc bộ , Đinh bộ rồi biến thành Hành bộ , đảo bộ , Mạo bộ , Thân bộ , Đạp bộ , Trúc bộ , Dược bộ . Bộ phép vững vàng , đỉnh đạc , có lúc mau lẹ như chim ưng vỗ thỏ .

Bọn đệ tử cùng phe phái đều thuộc lòng đường quyền pháp này nhưng thấy thân thủ vừa tinh diệu vừa ngoạn mục nên thấy đều thần phục . Cả những bậc tiền bối nổi danh các chi khác cũng lẩm nhẩm gật đầu .